

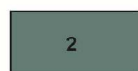
Rysunek 1 Główne jednostki hydrogeologiczne na terenie Milanówka (wg Opracowania Ekofizjograficznego Milanówka)

OBJAŚNIENIA:

1. Strefa niskiego zagrożenia degradacji szaty roślinnej w wyniku okresowego przekształcenia warunków wodnych. Wody gruntowe na znacznej głębokości - w przypadku prowadzenia standardowych prac budowlanych małe prawdopodobieństwo konieczności przeprowadzania prac odwodnieniowych.

Tereny zurbanizowane z koncentracją zieleni wysokiej o wybitnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Szata roślinna częściowo przystosowana do antropogenezacji środowiska przyrodniczego. Na terenach tych należy unikać lokalizacji obiektów budowlanych i infrastruktury podziemnej o głębokim posadowieniu (ponad 3 m p.p.t.).

Zwarte powierzchnie zieleni o charakterze półnaturalnym - głównie powierzchnie leśne z drzewostanami sosnowymi, dębowymi i brzoźowymi. Z uwagi na położenie w strefie głębszego zalegania wód gruntowych oraz skład gatunkowy - dosyć duża odporność na zmiany warunków wodnych. W rejonach przyległych do tych terenów niewskazane sztuczne obniżanie poziomu wód gruntowych.

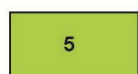

Tereny zurbanizowane z małym udziałem zieleni o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Istniejąca szata roślinna częściowo przystosowana do antropogenezacji warunków wodnych.

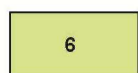

Tereny o bardzo niskim stopniu urbanizacji praktycznie pozbawione zieleni o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Nie występuje zagrożenie degradacji szaty roślinnej.

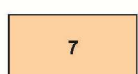
2. Strefa przeciętnego zagrożenia degradacji szaty roślinnej w wyniku okresowego przekształcenia warunków wodnych. Wody gruntowe dosyć płytko na głębokości około 2,0 m p.p.t. - w przypadku prowadzenia standardowych prac budowlanych należy liczyć się z koniecznością przeprowadzania prac odwodnieniowych.

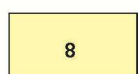
Tereny zurbanizowane z koncentracją zieleni wysokiej o wybitnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Szata roślinna częściowo przystosowana do antropogenezacji środowiska przyrodniczego. Na terenach tych należy unikać dalszych przekształceń warunków wodnych wynikających ze sztucznego obniżenia zwierciadła wód gruntowych lub uszczelnienia podłoża.

Zwarte powierzchnie zieleni o charakterze półnaturalnym - głównie powierzchnie leśne z drzewostanami sosnowymi, dębowymi i brzoźowymi. Z uwagi na położenie w strefie płytkiego zalegania wód gruntowych, stosunkowo mała odporność na zmiany warunków wodnych. W rejonach przyległych do tych terenów należy lokalizować obiekty budowlane o płytkim posadowieniu - bez konieczności prowadzenia prac odwodnieniowych.

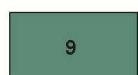

Tereny zurbanizowane z małym udziałem zieleni o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Istniejąca szata roślinna częściowo przystosowana do antropogenezacji warunków wodnych.

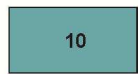

Tereny o bardzo niskim stopniu urbanizacji praktycznie pozbawione zieleni o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych. W przypadku konieczności przeprowadzenia sztucznego obniżenia poziomu wód gruntowych niewielkie zagrożenie degradacji szaty roślinnej pod warunkiem, że obniżenie to będzie miało charakter krótkotrwały.

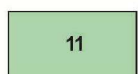
3. Strefa wysokiego zagrożenia degradacji szaty roślinnej w wyniku okresowego przekształcenia warunków wodnych. Wody gruntowe płytko na głębokości około 1,0 m p.p.t. i płycej - przy standardowym posadowieniu obiektów budowlanych należy liczyć się z koniecznością przeprowadzania długotrwałych i o znacznym zasięgu przestrzennym prac odwodnieniowych.

Zespoły zieleni wysokiej o dużych walorach przyrodniczo-krajobrazowych. Dominują siedliska łąkowe i olsowe z gatunkami nieodpornymi na przekształcenia warunków wodnych. Niewskazane prowadzenie na terenach przyległych jakichkolwiek prac odwodnieniowych.

Nieprzekształcone antropogenicznie fragmenty dolin i obniżeń, z dominacją zieleni łąkowej i zadrzewieniami śródpolnymi. Tereny o podstawowym znaczeniu dla utrzymania równowagi hydrodynamicznej - niewskazana jest tu lokalizacja nowej zabudowy oraz elementów infrastruktury podziemnej.

Zwarte powierzchnie terenów, na których dominują siedliska mokre i wilgotne. Przeważa zieleni o przeciętnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych: zespoły zieleni spontanicznej, nieużytki, odłogi lokalnie uprawy rolnicze i pastwiska. Długotrwałe odwodnienia mogą doprowadzić do niekorzystnych przekształceń siedlisk, również na przyległych terenach dolinnych i związanych z nimi zespołami zieleni łąkowo-olsowej.

4. Objasnienia pozostałe

Granice terenów przyległych do strefy dolin i obniżeń, w obrębie których wskazane jest wykluczenie prac odwodnieniowych, ewentualna nowa zabudowa powinna charakteryzować się małą intensywnością i wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnej.

Strefy intensywnego spływu wód gruntowych zasilających tereny dolin i obniżeń oraz siedlisk mokrych i wilgotnych. W strefach tych wskazane jest zachowanie istniejących warunków hydrodynamicznych.

Koleje

Główne ulice

Wody powierzchniowe

Granica opracowania